

Avenc de les Pinasses o de la Pinassa

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Roca del Corb
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac

Coordenades:

Latitud: 41.638
Longitud: 1.98505
UTM Est (X): 415469
UTM Nord (Y): 4610083

Classificació

Número de fitxa 08120 - 235
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Titularitat Privada
Titular: 08119A005000090000YK
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 28/03/2021 - 09:59

Descripció

L'Avenc de les Pinasses, conegut també com l'Avenc de la Pinassa, està situat al vessant hidrogràfic dret del Torrent Roig. L'accés es fa a partir del Camí Ral que s'inicia un cop passat el punt quilomètric 9 de la carretera de Sabadell a Talamanca, al darrera mateix del mas de La Barata. El camí s'enfila i un cop deixat a mà esquerra una tanca de privacitat de la finca, trencar a l'esquerra i seguir el corriol entremig d'un bosc

de pi roig on caldrà desviar-se fins a baixar al Torrent Roig pel seu vessant hidrogràfic esquerre on una solera de pedra permet passar amb tota tranquil·litat. Des d'allí mateix un amuntegament de pedres senyalen un estret corriol que mena directe cap a l'avenc, després de pujar per un bosc de pi roig. Al capdamunt d'aquest bosc es veu una alzina de rebrot de tres besses i al seu costat, un pilar de ferro de color verd amb el nom de la cavitat i la profunditat.

Arribats en aquest punt s'observa un embut amb el pou al capdavant, envoltat per abundant vegetació. Una rampa permet accedir fins a l'entrada. Només entrar-hi, la cavitat ja presenta una primera vertical de 6 metres, que permet arribar fins a una cornisa que domina el pou principal. Si es baixa per sota la vertical de l'entrada, es baixa a una fondària de 42 metres, que permet accedir a una finestra que dóna accés a un pou de 27 metres (situat a l'extrem nord de la base del pou principal). Mentre que si es fa des del punt de la boca més allunyat de la cornisa, es pot accedir directament a una fondària de 36 metres (cota'51,2). La galeria que forma la base inferior de la cavitat, permet accedir per una gatera descendent amb una magnífica colada. Superat aquest pas, s'accedeix a una saleta amb una xemeneia ascendent que comunica amb la part superior de la colada (57'9 metres de fondària).

Observacions:

Es recomana no entrar si no és amb un professional de l'espeleologia. La pràctica de d'aquest esport comporta un factor de risc elevat si no es tenen uns coneixements tècnics bàsics que es poden adquirir a la Federació Catalana d'Espeleologia.

Pel que fa al seu nom, l'any 1913 Faura l'anomena Pinasses. A la Guia Monogràfica de Sant Llorenç del Munt de 1935 també, mentre que Llopis, l'any 1932 l'anomena, de la Pinassa.

Història

Els avencs són cavitats naturals on predomina la component vertical. Poden ser d'un sol pou o amb varis i comunicats entre sí a través de galeries. La majoria d'avencs són el resultat d'infiltracions disperses, però d'altres, coneguts com els engolidors, absorbeixen un curs considerable d'aigua. Els avencs que es produeixen per la dissolució de la roca necessiten que sigui soluble a l'aigua. La més adient és la roca calcària, que al reaccionar amb l'aigua es dissol formant formes geomorfològiques denominades carst.

L'any 1889, el francès Edouard Alfred Martel, els batejà amb el nom d'avenc, nom d'origen occità "aven". A Catalunya però poden rebre altres noms, tot i que el més popular és "avenc": bòfia, canya, caricau, grallera, forat, cigalera, bavorell, pou o bufador.

Existeixen tres tipus d'avencs. Els de dissolució, que es troben a la zona no saturada o d'infiltració d'un massís, on l'aigua té un sentit descendent a partir de les fissures verticals, que amb el temps i de mica en mica dissoldrà la roca, formant els pous. Aquests s'aniran engrandint i agafen una forma normalment de secció circular o el·líptica.

Els avencs per enfonsament, són el resultat de l'esfondrament d'una volta rocosa degut al buit del dessota. Són més grans, amb les formes més arrodonides i a la base acostumen a tenir un amuntegament de blocs irregulars.

Finalment hi ha el que s'anomena esquerdes de despreniment. Aquests avencs es formen quan s'obra una esquerda a prop d'un cingle; són estrets i en forma de tascó. Es poden trobar entre les capes que han lliscat horitzontalment entre elles.

La primera exploració de l'avenc fou el dia 13 d'octubre de 1913 sota la direcció de M. Faura i Sans, acompanyat per membres del Centre Excursionista de Catalunya, com Sagués, Pineda, Cuyàs, Folch i Amat i possiblement per membres del Centre Excursionista de Terrassa. Faura en publicà una petita i gairebé desapercebuda ressenya a la II-lustració Catalana de 1913.

La segona exploració, data del 9 de juliol de 1932 per un grup format per 21 membres del Club Muntanyenc Barcelonès, sota la direcció de Nadal Llopis Lladó. Segons consta només comptaven amb 15 metres d'escala i l'accés i sortida al pou es va haver de fer amb cordes. Van fer la primera topografia de l'avenc.

Entre aquests anys i el 1979 en què es fa la segona topografia. Probablement a principis dels anys setanta, membres del GES'CMB devia explorar l'avenc i desobstruir la gatera, per sota la colada, ja que ni l'any 1913 i 1932 es coneixia la seva existència, i per tant calia remuntar la colada per arribar als conductes finals.

El mes d'abril de 2016 el grup d'Espeleoindex actualitzen la fitxa de l'avenc. Localitzen una nova topografia realitzada a principis de l'any 1970 amb motiu de la preparació del volum III del catàleg espeleològic de la província de Barcelona que no va editar-se mai.

Bibliografia

SUADES, Ramon; SENYAL, Jordi (2020). Mapa Interactiu de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac.

Enllaços d'interès:

[Federació Catalana d'Espeleologia](#)

[Espeleo Index](#)

